

Η Ομιλία της μαθήτριας Καλλιόπης Κεφαλά

Σεβαστέ πατέρα Στυλιανέ,
Γενική Διευθύντρια του Κολλεγίου του Αγίου Σπυρίδωνα κυρία Στεφάνου, Διευθύντρια του Γυμνασίου του Κολλεγίου κυρία Κατσογιάννη, Διευθύντρια του Δημοτικού του Κολλεγίου κυρία Συνέσιου, Αντιπρόεδρε του Διοικητικού Συμβουλίου του Κολλεγίου κύριε Λιβισιανή, Διοικητικό μέλος της ενορίας του Αγίου Σπυρίδωνα, Κυρία Χριστίνα Τσάκωνα, Αγαπητοί γονείς, φίλοι και συμμαθητές του Κολλεγίου μας, καλησπέρα σας.

Δεκατρία χρόνια έχουν περάσει από τη στιγμή που αποχαιρέτησα τους γονείς μας και πολλοί από μας τις γιαγιάδες και παππούδες τους και αρχίσαμε την περιπέτεια που λέγεται σχολική ζωή. Τώρα, βρισκόμαστε στο τέλος αυτού του κεφαλαίου και είμαστε στην πλεονεκτική θέση να κοιτάμε το μέλλον γεμάτοι από μεγάλα όνειρα και πολλές ελπίδες. Τα όνειρα αυτά και οι ελπίδες δεν θα υπήρχαν μέσα μας χωρίς την υποστήριξη των γονιών μας και του σχολείου μας, δηλαδή των καθηγητών μας.

Γι' αυτό το λόγο, στέκομαι εδώ απόψε και είμαι τυχερή που έλαξε σε μένα ο ρόλος να σας ευχαριστήσω όλους εκ μέρους της τάξης μου για όλη τη βοήθεια και τη στήριξη που μας προσφέρατε στη διάρκεια των δεκατριών αυτών χρόνων.

Πρώτα -πρώτα, ευχαριστούμε τους γονείς μας και την ευρύτερη οικογένειά μας, παππούδες, γιαγιάδες, θείους και θείες για ό,τι έχουν κάνει για μας κι έχουν κάνει πολλά. Μας διδάξατε αρχές και αξίες, όπως να είμαστε ειλικρινείς, να είμαστε εργατικοί κι όχι να τεμπελιάζουμε, μας μάθατε τι θα πει υπακοή και συνεργασία. Ένα πολύ μεγάλο ΕΥΧΑΡΙΣΤΩ λοιπόν, για την αγάπη, τη στοργή και την ασφάλεια με την οποία μας περιβάλατε.

Πατέρα Στυλιανέ, ένα μεγάλο ΕΥΧΑΡΙΣΤΩ για την πνευματική τροφή που μας δίνετε. Πολλά ΕΥΧΑΡΙΣΤΩ αξίζουν και στους δάσκαλους και καθηγητές μας. Σε όλους εσάς που μας μάθατε πώς να διαβάζουμε και πώς να κρατάμε το μολύβι για να γράφουμε. Σε σας που μας κάνατε ν' αγαπήσουμε το μάθημά σας επειδή εσείς το αγαπάτε, σε σας που εμπλουτίσατε τις γνώσεις μας, που τιμωρήσατε την τεμπελιά ή την αγενεία μας κάποτε, αλλά και που βραβεύσατε τις προσπάθειες και τους κόπους μας.

Κυρία Στεφάνου, κυρία Κατσογιάννη, ήσασταν πάντα εκεί για μας με αγάπη και στοργή και με τη σωστή καθοδήγηση και η καθημερινή μας ρουτίνα γινόταν πιο εύκολη με τις καλές σας συμβουλές.

Υπεύθυνοι τμήματος, κυρία Κοκκινέλη, κύριε Κοντέ, κυρία Καλίθρακα, και κυρία Γρυλλάκη, σας ευχαριστούμε για όλα και απολογούμαστε για τις όποιες και όσες τρέλες μας στη διάρκεια της σχολικής μας ζωής εδώ στο Γυμνάσιο. Σας αξίζει βραβείο για την υπομονή, την επιμονή και τη συμπαράσταση που μας δείξατε.

Ο Μέγας Αλέξανδρος είχε πει: «Στον πατέρα μου χρωστώ το ζην, αλλά στο δάσκαλό μου το ευ ζην.» Το ίδιο σας λέμε κι εμείς τώρα σε όλους τους καθηγητές και όλες τις καθηγήτριές μας.

Συμμαθητές και συμμαθήτριές μου, θέλω να σας ευχαριστήσω για όλα τα γέλια που κάναμε μαζί και τις ωραίες αναμνήσεις που θα έχουμε από εδώ και πέρα από τα σχολικά μας χρόνια. Ηρθαμε κοντά ο ένας στον άλλο από την πρώτη μας μέρα στο Γυμνάσιο, που όλοι κοιτούσαμε γύρω φοβισμένοι, ως την πρώτη μας κατασκήνωση, που μας έφερε κοντά και μας έδεσε σαν μια οικογένεια. Ακολούθησαν εκδρομές, θεατρικές παραστάσεις, μουσικές βραδιές, ταξίδι στην Ελλάδα και σε όλα αυτά νιώθαμε ο ένας δίπλα στον άλλο, ο ένας να στηρίζει τον άλλο, νιώθαμε οικογένεια! Θέλω να πιστεύω και εύχομαι από τα βάθη της καρδιάς μου, αυτός ο δεσμός που κράτησε τώρα τόσα χρόνια, να μη χαθεί τώρα που αποχαιρέταμε το σχολείο μας, αλλά να κρατήσει στα χρόνια που έρχονται. Σχολείο τέλος για μας, ένας νέος δρόμος αρχίζει εδώ. Αρχίσαμε παιδιά και φεύγουμε ως ώριμοι έφηβοι. Έχουμε τελειώσει τη βασική μας εκπαίδευση η οποία μας έχει ανοίξει μονοπάτια που θα μας πάρουν εκεί που θέλουμε ο καθένας. Κάποιοι θα πάνε στο πανεπιστήμιο, άλλοι σε τεχνική σχολή και άλλοι αμέσως στη δουλειά. Αλλά, όπου και αν βρεθούμε, πρέπει να ξέρουμε πως ό,τι κι αν αντιμετωπίσουμε στο μονοπάτι αυτό, θα παραμείνουμε δυνατοί, καλοί και δίκαιοι άνθρωποι. Ας μην ξεχνάμε πως αυτό είναι και το έμβλημα του σχολείου μας, το «Αιέν αριστεύειν» το να προσπαθούμε να αριστεύουμε στους στόχους που βάζουμε στη ζωή μας. Είτε αυτό είναι μελέτη, είτε προπόνηση, είτε κάτι άλλο, όποιος κι αν είναι ο στόχος σας, Καλή Επιτυχία! Τέλος ας μην ξεχνάμε ότι το «ταξίδι» είναι που μας χαρίζει τη γνώση κι όχι μόνο το φτάσιμο στο στόχο μας. Ας θυμόμαστε κάθε τι καλό που παίρνουμε από το σχολείο μας φεύγοντας, καλό για τον άνθρωπο, καλό για το περιβάλλον.

Λοιπόν σας αποχαιρέτώ όλους με τους στίχους του ποιητή μας Κωνσταντίνου Καβάφη «Σαν βγεις στον πηγαιμό για την Ιθάκη, να εύχεσαι να 'ναι μακρύς ο δρόμος γεμάτος περιπέτειες, γεμάτος γνώση.» Ελπίζω να βρούμε όλοι την Ιθάκη μας και να απολαύσουμε το ταξίδι. Σας εύχομαι καλή τύχη, και σε ανώτερα.

Srecno, zelim vam puno sreće u budućnost!

Ευχαριστώ.

